

HOGYAN JÖHETSZ KI A PUSZTASÁGBÓL

2016. szeptember 4.

– Fábíán Attila tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Egy nagyon egyszerű alapüzenetről szeretnék ma prédikálni, ami annak ellenére, hogy egy alap dolog keresztény életünkben, mégis nagyon sok kereszténynek problémát okoz a mai napig. Leginkább azoknak okoz ez problémát, akik már régóta keresztények.

Sokan úgy jönnek be a gyülekezetbe, hogy hallanak az örömhírről, hallanak arról, hogy áldottak lehetünk a Krisztusban, hogy gyógyulás van Jézusban, gyarapodás, anyagi áldás és mindenféle szép és jó dolog, maga az Evangélium hangzik el a pulpitusról. Azt gondolják, hogy felnövekedhetek én egyszer arra a szintre, amikor soha, semmilyen problémám nem lesz.

Szembesülhetek egyszer majd azzal, hogy úgy élem az életemet, mint ahogy a magyar közmondás mondja, mint Marci hevesen. Mindenféle probléma nélkül, gazdagon, egészségesen, és soha semmilyen nehézséggel nem kell szembesülnöm.

No, most hadd ébresszelek fel téged, mert Jézus nem beszélt erről sohasem! Hadd mondjam el neked azt, hogy Ő mit mondott! Föl fogom olvasni hangosan az Igéket, és meg fogod látni, hogy valóban ezt Ő mondta.

Azt mondta, annak ellenére, hogy mindent tökéletesen végzel, mindent megfelelő helyen, megfelelő időben, bölcsen teszel, mindent megfelelő időzítésben teszel és felnövekedett vagy, akkor is lesznek nehézségek, amelyekkel szembesülnöd kell. Jézus ezt mondta! Nem sok áment hallok most!

Lapozzatok, kérlek benneteket, a Máté evangélium 7. fejezetére, amikor is elhangzott a szájából a kősziklára épített és a fővenyre épített ház példázata. Úgy gondolom, hogy egy alap dolog nekünk, keresztényeknek, hogy tisztán lássuk és megértsük, hogy Jézus mit mondott itt.

Nem azt mondta, hogy majd egyszer *te leszel* a kősziklára épült ház, és akkor nem kell semmivel szembesülnöd, ha pedig fővenyre épített vagy, akkor meg mindenféleképpen összeborulsz, hanem azt mondta, hogy az, aki hallja az én szómat és megcselekszi azt, az *olyan, mint* a kősziklára épített ház. Aki hallja az én beszédemet és nem cselekszi meg azt, az bolond, és olyan, mint a fővenyre épített ház.

Elmondom most előre, bár ismered az Igéket, hogy mindkettőnek – a kősziklára épített háznak és a fővenyre épített háznak is – *szembesülnie kell* a viharral, szembesülnie kell az árvízzel, a szelekkel, a megpróbáltatásokkal. Mindegyiknek!

A különbség nem az, hogy jön-e az életében megpróbáltatás, nehézség, hanem az, hogy *hogyan reagál* rá, hogyan viszonyul hozzá, mennyire áll szilárd alapokon. Erről beszélt Jézus itt a Máté evangélium 7-ben.

MÁTÉ 7,24–29.

24. Valaki azért hallja éntőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát:

25. És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; de nem dőlt össze: mert a kősziklára építettett.

26. És valaki hallja éntőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fövényre építette házát:

27. És ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; és összeomlott: és nagy lett annak romlása.

28. És lőn, mikor elvégezte Jézus e beszédeket, álmélkodik vala a sokaság az Ő tanításán:

29. Mert úgy tanítja vala őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók.

Nem tudom, hogy te az emberek előtt milyen megítélésbe akarsz kerülni? Én szeretném, hogy úgy nézzenek rám, mint akinek hatalma van. Te is azt szeretnéd, hogy szavaidból erő és hatalom sugározzon, hogy nem csak a levegőbe beszélsz, a levegőbe csapdosol?

Hogy nemcsak azt a keresztény szlenget vetted magadra, amit a gyülekezetben sokan magukra vesznek, hogy dicsőség Istennek, és halleluja, és mondják azokat a kifejezéseket, amit a többség és az átlag, de nincs erő a szavaikban, mert az így egy felszínes dolog lesz.

Jézus nem ilyen volt! Az Ő szavait *erő* hatotta át, és a mai napon is az Ő szavait hallottad, ahogy felolvastam. A 25-ös és 27-es vers szinte ugyanaz, csak a végkimenetel más. Ugyanazokat, saját magát ismételi az Ige, saját magát ismételi Jézus. Ezért én sem vagyok rest időnként saját magamat *ismételni*, mert Jézus is ezt tette.

Ugyanazt mondta: ömlött az eső, és eljött az árvíz, és fújtak a szelek és beleütköztek abba a házba. Abba a házba is, aki erős keresztény, aki szilárd alapokon áll, aki húsz éve gyülekezetbe jár, aki meggyökerezett, aki alapot vett, aki ismeri a hatalmát.

Beleütközött a szél az ő életébe is, beleütközött a nehézség, a fájdalom, a keserűség, de a végkimenetel egészen más. Mert tudod, hogy ha van egy dombtetőn vagy hegyen egy város, vagy egy bástya, vagy egy vár, annak teljesen mindegy, hogy mi a körülmény. Jöhet akármilyen szél, jöhet tornádó. Jöhet eső, a víz is megemelkedhet a folyóból, a hegytetőig akár, az ott szilárdan fog állni!

Keresztény emberek általában nagyon lelkesen tudják elkezdni a keresztény életüket, mint ahogy én is, meg valószínűleg te is. Bekerültél a gyülekezetbe, meggyógyultál, felszabadultál, az első szeretetnek a tüze lobogott, égett benned, mentél előre, és úgy gondoltad, hogy neked olyan hited van most már egy hét, két hét, egy hónap után, hogy a hegyeket így összemorzsolod a kezeddal, és mindenre képes vagy.

Vannak azonban az életben *nehézségek*, amelyekkel szembesülnünk kell! Szeretnék arról beszélni, hogy ez igazából *jó dolog* a mi számunkra, nem egy rossz dolog. Szóval, amikor a keresztények lelkesen elkezdik az életüket, akkor nagyon könnyen elveszítik ezt a lelkesedésüket, mikor egy-egy problémával szembesülnek, és elveszítik azt a hozzáállást, ami volt bennük a kezdetekkor.

Elveszítik a tüzet, elveszítik a vágyakozást, elveszítik a buzgalmukat, és elveszítik azt a szeretetet, amiben voltak, mert vannak bizonyos problémáik, nehézségeik, és nem tudják, hogy

miért kell nekem evvel szembesülnöm? Ha Isten szeret engem, akkor miért történik ez? És földobja az ördög az agyadba azt a kérdést, hogy miért?

Ez egy veszélyes dolog akkor, ha nem tudod erre a *miértre* egyből a választ. Előbb-utóbb sok kérdésre választ nyerünk, de hadd mondjam el itt most már az elején, hogy lesznek kérdések, amikre nem fogod azonnal tudni a választ.

Nem mindent tudsz, hogy mi miért történik úgy, ahogy éppen történik. De sok mindenre Isten választ adott neked a kijelentett Igében, és sok mindent Isten a Szelleme által a szívedben el akar ültetni, hogy *megértsed* ott bent, a lelkedben, az érzelmeidben és a fejedben is, hogy ami történik, miért történik éppen úgy.

Ha *elmélyülsz* az Igében és bölcsé válsz, éretté válsz, ez önmagában sok kérdésedre *választ ad*. De tudd meg, hogy Jézusnak is keresztül kellett mennie pusztaságon. Mint ahogy a zsidók, mikor kijöttek Egyiptomból, a rabszolgaságból, Kánaán felé a pusztaságon keresztül jutottak el. Kijöttek arról a helyről, ahol nem volt semmijük, és eljutottak arra a helyre, ahol Istennek a teljes ellátásában élhettek, de a *pusztaságon keresztül* kellett oda eljutniuk.

A *pusztaság* az a hely, ahol megtanulhatsz dolgokat! *A problémák közepette be tudod saját magadnak bizonyítani azt, hogy te valóban hiszel Istennek*. Az ördögnek vannak hitpróbái, amin keresztül próbál téged vezetni, hogy te elveszítsd azt a lendületet, elveszítsd azt a tüzet, és elveszítsd azt a bizonyosságot Istenben, ami kezdetben megvolt.

Megpróbálja azt elérni nálad, hogy miközben keresztülmész a pusztaságon, akkor a végére teljesen kiüresedjél, teljesen elveszítsd minden bizodalmodat, reményedet és hitedet Istenben. Sokszor visszavezethető a lelkesedés és a *tűz elvesztése* a keresztény emberek életében arra, hogy *menekülni* próbálnak a problémák és a nehézségek elől ahelyett, hogy *szembenéznének* vele.

A mai napnak egy főüzenete, egy fő mondanivalója, egy fő alaprésze ez a kijelentés, hogy nem kell elfutnod a problémák és a nehézségek elől. Sőt! A hit nem futamodik meg. A *hit szembeáll* vele, az *megküzd* vele, az *foglalkozik* vele és *legyőzi*. A hit túljut rajta.

Hadd mondjam el neked azt, hogy nem Isten vezet téged bele a problémákba! Ő az, aki keresztülvezet téged a problémákon! Ő az, aki *keresztülvisz* téged a nehézségeken! Ő az, aki fogja a kezéd és túllendít téged a nehéz órákban!

De azokban az órákban, napokban, hetekben, akár években neked nem úgy kell viselkedned, ahogy viselkedtek a zsidók a pusztaságban, hanem úgy kell viselkedned, mint ahogy Jézus viselkedett az Ő szolgálatának az elején! Hamarosan oda fogunk érni az Igékben.

Sokszor tehát a *megoldás* a problémádra és nehézségedre nem valaki másban keresendő. Nem a banknál, hogy adjon neked kedvezményt a hiteltörlesztésedre, nem a pásztorodnál, hogy adjon neked kölcsön, nem a férjednél, nem a feleségednél, és valószínűleg nem is ők a problémák, hanem te *saját magad*.

Mert nem az a megfelelő *mentalitás* és hozzáállás van benned, aminek lennie kell, amit Jézus bemutatott neked és nekem az Igében, hogy Ő hogyan ment keresztül a pusztaságon. Lehetséges, hogy a problémád, a nehézséged, vagy bármi más az nagyon fájdalmas számodra.

De én azt mondom neked erről a helyről nagy bátorsággal, hogy *ne figyelj* annyira a problémádra! Van valami fontosabb, amire figyelned kell, amikor nehézségekkel, viharokkal, árvizekkel szembesülsz. Mert a problémád sohasem annyira fontos, közel sem annyira fontos, mint a *viselkedésed*, miközben átlépsz rajta.

A saját magad viselkedésére figyelj! A saját magad gondolataira figyelj! A saját magad *szavaira* figyelj! A mentalitásodra figyelj, amikor problémában vagy, és a saját *szívedre* figyelj, hogy azt megőrizd! Ne a probléma nagyságára nézz, mert amikor nem arra figyelsz, akkor könnyebben oda tudod helyezni a *probléma fölé* Istent, és tudsz Őrá figyelni.

A legfontosabb, amit neked keresztényként tenned kell, miután újjászületél, hogy az *elméd megújítod* azzal összhangban, amit Isten mond rólad! Ha ez nincs meg, akkor sokat fogsz szenvedni az életben a próbákban és a nehézségekben.

Ha megújítod az elmédet, és tudod azt, hogy *Isten szeret* téged mindenkor, minden körülmények között, akkor a depresszió még kísértés formájában sem tud téged levenni a lábadról. Ha valaki *depresszióval* küszködik, az minden esetben visszavezethető oda, hogy a gondolataiban, az elméjében nem Isten Igéje van a központban, és nem az, amit Isten mond őrá, hanem az önzősége.

Amikor a pusztában vagy, egy fő dolog van, amit maga Jézus parancsolt nekünk és tanítványainak is, mégpedig hogy szeretetben legyél és *szeretetben* maradj Isten felé, mások felé, saját magad felé. Ezzel meg tudod védeni magad a sátán támadásaitól. Ha nem is érted most még, hogyan jön ez ide, az alkalom végére hiszem azt, hogy kinyílik előtted, hogy miért kell neked *szeretetben járnod* a problémák közepette is.

Azért, mert az Istentől kapott erő, amit kaptál, az nem arra való csupán, hogy a saját hasznodra, a saját élvezetedre működtesd, hanem arra való, hogy nehéz dolgokon menjél át, miközben Isten szíve szerint való maradsz. Átmész *nehéz helyzeteken* úgy, hogy úgy állsz abban a helyzetben, mint a kőszikla, azaz, mint akire *nincs hatással* az, hogy mi a körülmény. Hogy úgy állsz ott, hogy mindegy az, hogy mi a körülmény.

Egy vár aggódik azon, hogy mekkora vihar van? Egy bástya, amit szilárd alapokra építettek, és a köveket erős cementes anyagba rakták, az aggódik azon, hogy mennyire esik az eső, vagy, hogy villámlik? Meg se fordul a fejében ilyen. Miért? Mert szilárd alapokon áll. Azon a kijelentésen, hogy Isten szeret engem! Annyira szeret engem, hogy meghalt értem! Halleluja!

Ez önmagában elegendő lenne ahhoz, hogy *boldog életet* élj! Ennek a megértése, és az ehhez való ragaszkodás! Soha ne felejtsd ezt el! Mikor ezt elfelejtetted, akkor leveszed a figyelmed Jézusról, és elkezdesz saját magadra figyelni, a környezetedre, a körülményekre, a fájdalmakra, a tünetekre és arra, hogy mennyi pénz van a zsebedben.

Ezért azt mondom neked, hogy miközben nehéz helyzeteken mész át, hogy Isten szíve szerint való maradjál, továbbra is *áldjál* meg másokat, továbbra is legyél adakozó életű! Tégy dolgokat másokért, legyél hűséges és járjál szeretetben, mert ez nem azon múlik, hogy van-e kedved hozzá, vagy érzel-e hozzá erőt, vagy nem!

Hanem ez egy *döntésen* múlik, amit neked kell meghoznod magadban! Amit neked kell meghoznod, és neked kell ezt saját magadban megharcolnod! Egy döntés, hogy én szeretetben fogok járni! Ez a legmagasabb szintű szellemi harc, amit folytathatsz. Nem kell nekünk – hallottátok ezt az elmúlt évtizedekben – ezerszer harcolnunk a sátánnal!

A sátán egy *legyőzött ellenség*, és nem tud uralkodni felettünk, csak akkor, ha mi megengedjük neki. A győzelem helyéről azonban neked *érvényt kell szerezned* annak a győzelemnek, amit Jézus megszerzett neked, és a fejedben ennek ellenére van egy csatatér, egy harctér. Ez a sátán, aki *bombáz* mindenféle gondolatokkal!

Az érzelmeid háborognak, és az érzelmeidben vulkánként tombolsz időnként, és az érzelmeidben teljesen el tudsz csüggedni, mert amikor beléd taposnak, és mindened vérzik és fáj, akkor te dönthetsz, hogy *miként viselkedsz*, és miként cselekszel!

Ha te mégis *tudatosan* valami jót teszel valakivel, te mégis tudatosan befogod a szád, és nem kezdesz el kárhoztatni mást a helyzetedért, ha te mégis nem válaszolsz vissza gorombán a veled gorombáskodónak, ha te mégis tudatosan, tehát felkészülten, tudatosan jót teszel annak ellenére, hogy a körülményeid nem ezt igazolnák, ez pontosan egyenértékű azzal, hogy a sátán gerincét így kettétöröd!

Ettől a *sátán kiborul*, mert annak ellenére, hogy ő támad és nyomás alá helyez téged, te mégis a helyes dolgot teszed. Tudod, az embereknek a gondolataiban sokféle téveszme van. Ezekről a *téveszméktől* meg kell szabadulnod, helyette valami mást kell betenned! Másképpen kell gondolkoznod!

Hadd mondjak néhány példát. Hogy az emberek mennyire félnek például a villámlástól. Sötét az ég, éjszaka van, villámlik és dörög. A gyermekek, felnőttek, kislányok, kisfiúk, nagyfiúk, mindenki sikoltozik és fél, hogy mi történik itt körülöttem! Az emberek többsége fél a villámlástól, mert fényhatással és hanghatással jár. Így van?

Pedig az igazság az, hogy a *sátán fél* a villámlástól, mert ez emlékezteti őt arra, hogyan lett kipenderítve, kidobva, kirúgva a mennyből. De mégis elhittetted téged, hogy az tud neked ártani, hogy az tud neked valami rosszat tenni, így megtevesztésben vagy, és pont az ellenkezőjét teszed, mint amit tenned kellene.

Vagy egy másik példa. Mindannyian fölkeltek ma reggel! Sokan úgy keltetek fel, hogy dicsőség Istennek, hogy van bennem lélegzet, halleluja! Megyek istentiszteletra, és dicsőség ezért Istennek, hogy hallhatok Istentől! Vannak, akik úgy keltek fel, hogy ma semmihez sincs kedvem, ez egy rossz nap!

De vajon fölkel-e úgy valaki ma, hogy tudta a szívében meggyökerezve, hogy ez a mai nap, mikor én fölkeltem, az a *sátánnak egy rossz napja*? Mert a sátán fogja a fejét és azt mondja, hogy hú, hát ez a keresztény fölbredt reggel! El van rontva a napom, mert a démonjaimat nem tudom ráültetni, és nem tudok rajta keresztül munkálkodni! Miért nem aludt még egy órát?

Így is gondolkodhatsz, így is lehet ez az elmédben! Mert az a *hit*, ami benned van, az Isten számára *érték*, és attól a hittől a sátán fél. Ha te tudod azt, hogy mit tudsz, ha te tudod azt, hogy mit és hogyan kell tenned, akkor semmi és senki nem állhat ellened! Jöhet bármilyen vihar, bármilyen nehézség, az orvos bármit mondhat.

Szokták mondani az emberek, amikor hozzám jönnek imádságot kérni, hogy imádkozzak azért, hogy ha mennek az orvoshoz kivizsgálásra, akkor az orvos jó jelentést adjon, és jó zárójelentést írjon. Nekem ezzel van egy kis problémám!

Semmi baj nincs azzal, hogyha az orvos jó dolgokat mond neked. Viszont ha én kerülök ilyen helyzetbe, igyekszem magam úgy felkészíteni, hogy egyáltalán *ne érdekeljen*, mit mond az orvos, mert nekem van már egy *jó zárójelentésem*! Jézus sebeiben meggyógyultam!

És tudod, hogy annak ellenére, hogy az orvos jó dolgokat mond neked és jó zárójelentést ad, attól még a következő nap meghalhatsz! Hogyha az orvos rossz dolgokat mond neked és elkésérik, és kijelenti feletted, hogy gyógyíthatatlan vagy, attól még élhetsz éveket, évtizedeket.

Nem az a lényeg, hogy az orvos mit mond! És most nem az orvosodat akarom kritizálni, félre ne értse senki, hanem ezzel azt akarom mondani, hogy vannak körülmények, problémák, nehézségek, és vannak hangok, amiket hallasz, melyekre neked tudnod kell reagálni úgy, mint

aki a *kösziklán áll*. Így tudsz kijönni a pusztaságból. Így tudsz keresztülmenni a pusztaságon. A Római levélre, ha lapozunk, ezt olvassuk.

RÓMA 8,35–37.

35. Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é?

36. Amint meg van írva: Teéretted gyilkoltatunk minden napon, olybá tekintenek, mint vágó juhokat.

37. De mindezekben több, mint győztesek vagyunk Óáltala, aki minket szeretett.

Halleluja! Mindezekben *több mint győztesek* vagyunk Óáltala, aki minket szeretett! Amikor erről leveszed a figyelmedet, és amikor elfeledkezel *tanításokat* hallgatni a *szeretetről*, vagy elfeledkezel arról, hogy az 1Korinthus 13-at felolvassd magadnak és emlékeztess magad arra, hogy Isten hogy szeret téged, és hogy benned milyen szeretet van, elfeledkezel arról, hogy Isten milyen nagy árat fizetett érted, akkor elkezdik *átvenni az uralmat* és a hatalmat az életed felett a körülmények.

Jézusnak is voltak rossz körülményei. Jézusnak is keresztül kellett mennie nehézségeken. De tudod, hogy amikor te szeretetben jársz, őszinte szeretetben, azzal nem nagyon lehet vitatkozni, senki sem tud azzal vitatkozni! Nem olyan bonyolult ez, csak el kell kezdened *gondolkozni* erről! El kell kezdened meditálni erről, el kell kezdened forгатni magadban ezeket!

Ez nem fog megtörténni veled egyik napról a másikra, és egy hosszú hétvégén sem! Ez egy *életforma*, egy életvitel. Meglepő az, hogy mennyire megnyílnak neked az emberek akkor, ha szereted őket! Amikor látják benned és látják rajtad azt, hogy te valóban az vagy, amit mondasz magadról, hogy keresztény vagy!

Mert amikor te véleményt mondasz valakiről – és lehet, hogy igazat mondasz róla, és igazságképpen odacsapod az asztalra, hogy ez így nem jó –, akkor nem a szeretetet fogja érezni belőled, hanem a kritikát.

Azaz hogyha a pusztaság a te életedben egy olyan *konfliktus*, ami azt jelenti, hogy valakivel nézeteltérésed van – férjeddal, feleségeddel, főnököddel, gyermekeddel, szomszédoddal, pástoroddal, benzinkutassal, vagy az uborkaárussal a piacon, bárkivel –, de ha te *szeretetben* jársz vele, annak ő nem tud ellentmondani! Így sokkal *könnyebb* keresztülmenni a nehézségeken!

Az 1Péter 5,7-9 egy olyan igesor, amely gyönyörűen elmondja nekünk azt, hogyan tudjuk magunkat *megvédelmezni*. Ezt milliószor hallottad, tudom, elmondja neked azt, hogy hogyan tudod megvédelmezni magad akkor, amikor nehézségben, pusztaságban, szárazságban, rossz életkörülmények között vagy. Ezt mondja itt Isten neked:

1PÉTER 5,7–9.

7. Minden gondotokat Óreá vessétek, mert néki gondja van reátok.

8. Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroslán szerte jár, keresve, kit nyeljen el:

9. Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be.

Ismerned kell a *szeretetet*! Ismerned kell azt, amit Isten mond neked, és engedelmeskedned kell, és *használnod* kell ezt, amikor rád támad valami! Amikor rád támad a vihar, a nehézség, a fájdalom, a kritika, és megbántanak, neked tudnod kell azt, felkészülve már előre, hogy hogyan fogsz *reagálni*!

Nagyon sokan eltévesztik azt, hogy az első indulatból, saját maguk *hústest indulatából* reagálnak helyzetekre, és ezzel már a legelején *elrontják*. Pedig még a világban élő hitetlenek is tudják azt bizonyos okkult vallásokban, hogy mielőtt a szíved megnyitod, előtte gondolkozz! Állj meg, csendesedj el!

A keresztények mintha ellenállóvá váltak volna a tanításokkal szemben. Ahelyett, hogy befogadnák az elhangzottakat, azt mondják, hogy ezt már hallottam, és *lepereg* rólok. Átfolyik a fülükön, egyikből a másikba, és kijön belőlük, és semmi nem marad ott, mert „tanítás-ellenállóvá” váltak, annak ellenére, hogy egyre inkább csak lerakódni kellene mindennek ott bennük.

Minden gondotokat *Órá vessétek*, mert néki gondja van reátok! Szenvednek és kínlódnak ezzel olyan keresztények, akik évek, évtizedek óta gyülekezetbe járnak. Mert nem tudják, hogy ezt *hogyan tegyék*. Nem tudják, hogy hogyan viselkedjenek nehézségekben, problémákban. Nem tudják azt, hogy milyen reakciónak kellene előjönnie belőlük.

Prédikálják másnak a bátorító üzeneteket, másokat igyekeznek felemelni, de amikor ők szembesülnek a fájdalommal, a nehézséggel, a problémával, akkor egyszerűen *tanácstalanok*. Mert *nem tudják alkalmazni* a saját maguk számára azt, amit másoknak oly nagy fennszóval és meggyőződéssel hirdetnek és prédikálnak. Én ismerek ilyen embereket.

Amikor jöttem, az alkalom előtt találkoztam egyik pásztorostestvérrel. Tudta azt, hogy én fogok ma itt szolgálni, és úgy köszöntött, hogy ma jól kikapunk! Mert ismer engem, tudja azt, hogy ha kell, akkor én szeretek kemény lenni, mert az Ige is kemény velünk időnként az Ő lágy, szeretetteljes kenetével.

Én tudom azt, hogy a *bölcs* ember keresi a kiigazítást, és keresi azt, hogyan lehet *változni*. Én úgy tekintek rátok, mint olyan bölcs emberre, akiről a Példabeszédek ír. A bolond ember nem keresi azt, hogy meg legyen elégítve felülről.

A *bolond* ember a *saját útját* akarja járni és élni aszerint, ahogy idáig is, a saját elképzelése szerint. A bölcs ember azonban örül a kiigazításnak, és örül a feddésnek. Hányan vagytok bölcsök? Halleluja! Kézerdőt látok!

De tudod, hogy egész héten ezt bizonyíthatod Istennek és magadnak? Mert nem az vagy te, amit itt a gyülekezetben mutatsz magadról! Mert bejövünk ide vasárnap, és puszi-puszi, szia, de jó, hogy látlak, és fölveszünk egy álarcot időnként.

Nem mondom, hogy mindenkivel így van ez, és tényleg nem az ítélet szava ez az én számból. De igazából te az vagy, amit otthon végzel, és otthon teszel a hétköznapijaidban. Nem az, amit itt mutatsz a gyülekezetben nekem és a pásztorodnak, meg a melletted ülőnek.

Az emberek kínlódnak, amikor jönnek időnként a gyülekezetbe, mert itt nem lehet csúnyán beszélni, föl kell öltetni magamra azt a szép köntöst, amiben szentnek látszodom. Nem kell fölvenned ilyen köntöst! Éld az egész életedet *szentségben* egész héten, otthon se káromkodj! Otthon is vigyázz a szavaidra, és akkor itt az imádatod a dicsőítés elején nem egy kínlódás lesz, hogy végre ráhangolódjak arra, amit a dicsőítésvezető próbál nekem mondani.

De ha csak *megjátsszod magad*, akkor a te számodra a szellemi dolgok *elérhetetlenné* válnak. Elérhetetlenné, hadd mondjam el neked! Van neked egy közönséged, egy egyszemélyes közönséged otthon, amikor a szobában egyedül vagy, meg a fürdőszobádban, meg az autódban. Ha az egyszemélyes közönséged előtt tudsz élni úgy, ahogy élned kell, akkor nem lesz nehézséged azzal, hogy emberek közé menjél, és nem kell magadat megjátsszani.

Van itt még valami. Amikor a dicsőítésvezető arra kér téged, hogy csukd be a szemed és Jézusra figyelj, akkor valószínűleg azért kér téged erre, mert szeretne téged valami olyan *helyre elvinni*, aminek lehet, hogy még a közelébe sem voltál soha.

Hallottam, a dicsőítésvezető mondta most is az imádatok között többször is, hogy ne rám nézz, ne a szomszédodat nézd, *Istenre nézz*, kérlek, könyörgöm, nyisd már meg a szíved! Ez elárul rólad sok mindent. Elárulja azt, hogyan éled a hétköznapijaidat, hogy mi zajlódik le benned, hogy mire figyelsz nagy százalékban az életedben.

Meggyőződésem, hogy az egész heti *imádó életformánk* – Isten tiszteletének az életvitele – , az itt, a vasárnapi istentiszteleten kicsúcsosodik! Ez egy túláradás már, és nem kellene a dicsőítésvezetőknek – akik itt hetente szolgálnak – kínlódni és erőlködni abban, hogy téged bevigyenek az imádatba és az Úr jelenlétébe, mert ez belőled már *árad*, mert úgy lépsz ide be.

Nem azt várod, hogy végre valaki felépítsen engem, és végre már megérezzem Istennek a kenetét, hanem már így jössz. Így jössz! Ebben éled az életedet, és amikor így jössz, gondold el, hogy az a sok *imádó szív* itt egyben, hogyan tud megjelenni Isten előtt?

Milyen jeleket, csodákat látnánk meg, hogyha ezt valóban megélnénk! E helyett nem ezt tapasztaljuk. Sokszor van, hogy Isten különleges kegyelme – hiszem ezt – leszáll ránk, miközben imádjuk Őt, és el tudunk valóban jutni arra a helyre, amikor nem a testnek az indulatából kezdünk el tapsolni meg ujjongani.

Nem a testnek az indulatából gerjesztjük fel magunkat, hanem valóban szellemben, a Szent Szellem vezetésére és ihletésére *áradunk*, úgy dicsőítjük Őt. El lehet ide jutni szellemben. Ebben van neked *részed!* Ehhez benned meg kell valaminek születnie! Ehhez benned meg kell születnie egy döntésnek!

Egy *döntésnek*, akkor is, amikor nehézségekben vagy, akkor is, amikor problémákban vagy, akkor is, amikor fájdalmakban vagy, és ha bejössz ide, azt mind kint hagyod. Mert amikor jöttél az úton, már akkor magad mögött hagyta, mert *letetted a problémáidat*, a nehézségeidet, a fájdalmaidat Isten lába elé.

Ez a probléma nem a tiéd, hanem az Övé, és *Ő gondoskodik* rólad! Ez csak úgy megy, ha meggyökereztél, ha *alapot vettél* abban, hogy Isten nem feledkezett meg rólad. Imádkoznak az emberek: *Ó, Istenem, legyél velem!* Bár ismernék ezek az emberek azt az Igét, amit Jézus mondott. Jézus szájából hangzott el, hogy íme, én veletek vagyok örökké, a világ végezetéig.

Miért könyörögsz olyan dologért, ami már megtörtént? Miért kéred Istent, hogy adjon többet magából, mikor már *mindent odaadott?* Van ez a dal, hogy adj többet magadból. Ismeritek? Én ezt régen nagyon szerettem, most már ki nem állhatom. Mert ez egy jó dal, és el lehet az érzelmekben jutni valahova, hogy még többet, Uram, és letérdelek, és imádlak, és hadd áradjon a Te keneted rám, de ez a dal már az én szememben, az én szívemben nem jelent sokat, mert ezt valahogy máshogy kellene énekelnünk.

Uram, hadd adjak többet magamból Neked! Hadd tárjam jobban a szívemet Neked! Hadd adjam jobban oda az életemet, hadd szánjam oda teljesen magam neked, mert Te mindent megadtál! A te jószágod engem megtérésre indít! Hadd imádhassalak Téged még jobban! Ámen. Nem kell a nyitott ajtót berúgni, és olyanokért könyörögni, amit Isten már odaadott!

A Lukács evangélium 4. fejezetére, ha lapozol, van itt egy-két igevers, amit mindannyian ismertek, én hiszem azt, hogy most néhány friss kijelentés fog ebből érkezni mindannyiunk számára. Jézus megkísértéséről szólnak ezek az igeversek.

LUKÁCS 4,1–9.**1. Jézus pedig Szent Szellemmel telve, visszatért a Jordántól, és vitették a Szellemtől a pusztába.**

Sokan ezt a mai napig nem tudják hova tenni, én sem tudtam, hogy mi az, hogy Isten Szellemétől vitették Őt a pusztába. Nem értettem, és lehet, hogy te sem érted ezt ma. Lehet, hogy örülsz annak, hogy itt most győzelemről beszélünk, de arról is beszélek ezzel párhuzamban, hogy *bizonyos próbákat kell kiállnod*. Ha tetszik ez neked, ha nem.

Ez nem új keletű dolog, mindannyian jártatok iskolába, reményeim szerint. Az első osztályból úgy mehettél a másodikba, hogy *bizonyítottad*, hogy az első osztályban tanultakat tudod. Másodikból harmadikba, aztán följebb úgy mehettél hetedikbe, nyolcadikba, hogy vizsgát tettél, dolgozatot írtál, feleltél.

Aztán a középiskolában, a gimnáziumban, a főiskolán, egyetemen, mindenütt ez volt. Mindenhol számon kértek, és kérték azt, hogy bizonyítsd be, hogy mit tudsz. Tehát valamiféle *tesztnek*, próbának lettél alávetve.

Bibliai hasonlattal élve ennek alapján mindnyájunknak meg kell *küzdenünk* a Góliátunkkal, és *győznünk* kell! Mindnyájunknak. Ettől nem kell félni, mert erre teljesen fel vagy készítve, ha tudod azt, hogy mit tudsz és tudod azt, hogy hogyan kell ezt megtenned.

Jézust a Szent Szellem *vezette* a pusztába azért, hogy meg legyen kísértve. Az Ige azt mondja, hogy Jézust a Szent Szellem *maga* vezette a pusztába, hogy meg legyen kísértve. Nem Isten kísértette Őt, hanem a sátánt kellett *megleckéztetnie* Jézusnak, és kellett, hogy Jézus *megtapasztalja a győzelmet* a szolgálata elején. Szüksége volt arra, hogy a győzelem ízét megtapasztalja.

Ne felejtsd el, hogy Jézus, mint ember volt itt a földön, nem mint Isten Fia, mert isteni mivoltából teljesen kiüresítette magát. Mint ember volt itt, olyan testben, mint a tied, meg az enyém. Ebben a testben mindenféle kísértéssel, keserőséggel, fájdalommal szembesült.

És Ő meg tudott benne *állni*, ezzel megmutatva azt, hogy te emberként ugyanerre *képes vagy*, mert Őt a Szent Szellem kente fel, mint ahogy téged is. A Szent Szellem által te képes vagy arra, amit Jézus megtett. Neki nem volt jogosulatlan előnye semmiben sem, mert emberként tette azt, amit tett.

Ezért mondja az Ige, hogy egy a közbenjáró Isten és ember között, az ember Krisztus Jézus. Isten Jézus Krisztusban egyesült az emberrel, és most a mennyben egy Istenember ül ott az Atya jobbján. Mert Ő is testben van, megdicsőült testben, de ott ül. Emberként szembesült sok mindennel, és Neki is *keresztül kellett mennie* a pusztaságon.

Emlékezetembe jön, hogy évekkal ezelőtt sokat jártunk Izraelben, szinte mindannyian voltatok. Elvittek az idegenvezetők minket mindenféle helyre, és kit a sírkert érintett meg nagyon, ott könnyezett, és érezte Istennek a jelenlétét, kit a siratófal, kit a Jordánnak a folyója és a bemerítkezés, a vízkeresztység. Mindenkinek más.

Amikor én először voltam, hadd mondjam el neked, engem az érintett meg nagyon, hogy mentünk Jeruzsálemből a Holt-tenger felé, és ha voltál ott, akkor tudod, hogy ez az út a pusztaságon keresztül vezet. Ahogy ott ültem a buszon az ablak mellett, néztem kifelé, ez a történet jött fel bennem, a szívemben, és ezzel nem tudtam mit kezdeni, elkezdtek a könnyeim folyni.

Engem az érintett ott meg. Az a pusztaság, amin Jézus keresztülment. Ha nem voltál még arrafelé, hadd mondjam el neked, hogy az a pusztaság nem olyan, mint az alföldi pusztaság, hanem ott az egy kősvatag, egy igazán száraz hely, ahol látszólag semmi nem él, ahol minden száraz és nincs semmi élet.

Tehát itt volt a Szellem által Jézus, és itt győzte le a sátánt olyan értelemben, hogy megharcolt vele azt az elméjében, a gondolataiban és a szavaival, amit az Igék itt – fel fogom olvasni, és ismered – elmondanak. És ezzel gyakorlatilag a sátán támadásait Jézus visszaverte, ezért az eltávozott Tőle.

LUKÁCS 4,1–9.

2. Negyven napig, kísértetvén az ördög által. És nem evett semmit azokban a napokban; de mikor azok elmúltak, végre megéhezők.

Negyven nap után végre Jézus megéhezett. Te mit gondolsz, hogyan élte ott a napokat? Mire gondolt? Mit tett? Milyen hozzáállása volt, hogy a negyven nap végén kezdett megéhezni? Bizonyára testben Ő is kínlódott és szenvedett, de Ő teljes mértékben az elméjét és a szemét az *Atyára függesztette*. Így sokkal könnyebb böjtben lenned.

3. És monda néki az ördög: Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzék kenyérré.

Itt azt látjuk, hogy a sátán beszél, szól, nem úgy hangosan mikrofonnal a kezében, mint most én, hanem a gondolatok formájában. Mint ahogy a sátán megnyilvánult Péteren keresztül, mikor Jézus elmondta azt, hogy mi fog vele történni, hogy Őt elfogják majd Jeruzsálemben, keresztre feszítik és meghal.

Akkor Péter a saját buzgalmában és a saját lelkiállapotát szabadjára engedve engedte, hogy a *sátán használja őt* a szavai által, és azt mondta, hogy nem mehetsz Jeruzsálembé, nem halhatsz meg! Azt gondolnánk, hogy ez egy ösztönös emberi reakció, nem akarjuk azt, hogy a szeretett mesterünk meghaljon, de a sátán volt az, aki próbálta bármilyen úton-módon *akadályozni* abban a pillanatban is Jézus munkáját.

Mit mondott Jézus? *Távozz tőlem, sátán!* Mit mond neked a sátán? Majd mérsz a jövő héten istentiszteletre, most annyira nem fontos, most vannak fontosabb dolgok! Mindig valami olyasmit mond, ami *eltérít* téged attól az úttól és attól a céltól, amely felé te elindultál. Van, hogy a szeretteiden keresztül bátortalanít el és úgy teszi ezt, hogy ők, a szeretteid, ezt nem is tudják.

Fontos *bátorítanunk egymást*, mert annyira nagyon sok hang van kint a világban. Olyan sok dolog van, ami le tud minket rombolni. Olyan sok dolog van, ami legyengít bennünket, ami megsért bennünket. Jézus hogyan szembesült ezzel itt a 3-as versben?

Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzon kenyérré! Látod, hogy a sátán Jézusnak az identitását támadja, hogy ki Ő. Úgy kezdi: *ha Isten Fia vagy...* Te is lehet, hogy hallottad már az elmédben azt a gondolatot, a sugallatot, hogy ha Isten valóban szeretne téged, akkor nem történt volna ez veled.

Miért támadta Jézusnál a sátán ezt a fő dolgot, hogy Ő Isten Fia? Azért, mert amikor Ő a Szent Szellemtől felkenetett a Jordán vizében, ezt megelőzően mi hangzott el a mennyből? Ez az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm!

Tehát Jézus, mint ember hallotta Isten hangját, hogy én Isten *Fia* vagyok és Ő *szeret* engem, és a sátán ez ellen ment, és a te életedben is ez ellen akar menni, főleg amikor a pusztában vagy.

De tudd, hogy te vagy Istennek a *gyermek*e, akit Isten *szeret*. Te vagy Istennek szeretett gyermeke. Te vagy az, akiben Isten gyönyörködik. Ha valóban Isten Fia vagy, ha éhes vagy, akkor változtasd ezeket a köveket kenyérré.

LUKÁCS 4,1–9.

4. Jézus pedig felele néki, mondván: Meg van írva, hogy nemcsak kenyérral él az ember, hanem az Istennek minden Igéjével.

Ez egy hatalmas igevers.

5. Majd felvivén Őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatta néki e föld minden birodalmát egy szempillantásban,

6. És monda néki az ördög: Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nékem adatott, és annak adom, akinek akarom;

Ez egy valóságos kísértés volt a pusztaságban Jézus számára. Amikor te is nehézségeken mész keresztül és problémákon, viharokon, akkor a sátán neked is fel fog ajánlani dolgokat. Hogy engedd el a hited, és valami másban találd meg a reménységedet, az örömedet, a kiteljesedéset. *Felajánl* neked pénzt, szerelmet, elismerést, hatalmat, csecsebecsét, előléptetést, csak add alább egy kicsit a becsületességedet.

Csak egy kicsit add alább! Nem kell sokat tenned a kedvemért – mondja egy fiatal ember neked –, kedves fiatal hölgy, csak egyszer vedd le a ruhádat előttem! Csak egyszer. Ettől a „csak egyszer”-től menekülj, mert az sohasem arról szól, hogy csak egyszer. Ezt az *egyszer* hazugságot neked gyűlölnöd kell!

8. Felelvén pedig Jézus, monda néki: Távozz tőlem, sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.

9. Azután Jeruzsálembe vitte Őt, és a templom ormára állítván, monda néki: Ha Isten Fia vagy, vesd alá magad innét;

Látod-e itt, hogy a sátán hogyan építi fel a támadásait? Itt most már *Igét idéz*, a Bibliából idéz, és azt idézi, amit Isten mondott, persze *kifordítva*, kicsavarva. Mert a 91-es zsoltárból idéz, hogy Ő az angyalainak parancsolt felőlünk, hogy meg ne üssük lábunkat a kőbe. Ezért akkor le is ugorhatok innét fejjel lefelé, hisz úgy sem lesz semmi bajom.

Jézus erre is megválaszolt. Tudd, hogy amikor a sátán megkérdőjelezi benned azt, hogy Isten szeret téged: Valóban? Az emberek szeretnek téged, hűséges vagy valóban? – akkor bizonyíts! Az előbb azt mondtam, hogy magadnak bizonyíthatod jövő héten azt, hogy mit tudsz, de embereknek nem kell bizonyítanod igazából semmit. Ez egy nagy szabadság lesz számodra.

Isten felé bizonyíthatod azt, hogy szereted Őt, de addig nem vagy teljesen szabad, amíg nem tudod, hogy semmit nem kell emberek felé bizonyítanod. Nehogy félreértsétek ezt! Arról beszélek, hogy nem kell lenyűgöznöd embereket, nem kell hatást gyakoroljál pásztorokra, nem kell hatást gyakorolj arra, akinek több pénze van, mint neked, hogy te kapjál tőle valamit.

Arról beszélek, hogy ne essél bele a képmutatásba, a hazugságba, hogy ne essél bele az apró kis füllentésekbe! Tudod, azt írja a Biblia, hogy hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni, mert aki Isten elé járul, *hinnie kell*, hogy Ő létezik és *megjutalmazza* azokat, akik Őt szorgalmasan keresik. Ámen. Zsidókhoz írt levél 11,6.

Itt van egy szó, és ez a szó a lehetetlen. *Lehetetlen* Istennek tetszeni. Ugyanez a görög szó szerepel abban az igeversben, amikor az Ige azt mondja, hogy *lehetetlen* dolog az, hogy az Isten hazudjon. *Lehetetlen* dolog az, hogy az Isten hazudjon! Elmondok ezzel kapcsolatban neked valamit.

Lehetetlen dolog az, hogy megtapasztald a *legnagyobb teljességet* Krisztusban, ha te egy hazug ember vagy. Mert hogyha *hazugságon* kapod magad és nem változol abból meg, akkor *nem lesz hited* a saját szavaidban!

Akkor hiába mondd az Igét a száddal, hogy Jézus sebeiben meggyógyultam, és Ő betölti minden szükségemet, és mondatsz bármit az Igéből, idézheted az összeset akár, nem fogod hinni azt, amit mondasz, és *nem fog működni* a számodra! Miért? Mert amúgy sem hiszel a szavaidban, hogyha hazudozol.

Szeretünk szépíteni dolgokat, szeretünk elhallgatni dolgokat, szeretünk dolgokat más színben feltüntetni, mint ami az igazság. És ilyen *kegyes hazugságokba* megyünk bele, és máshogy festünk le dolgokat, mint ahogy van valójában.

Vannak úgy dolgok, hogy nem kell beszélned róla, és nem kell elmondani az igazságot, de ha csak hazudni tudnál, akkor inkább *ne mondj semmit!* Akkor ne mondj semmit, mert a hitedet így keresztben vágta el, hogyha hazug életet élsz! Ott kezdődik ez a történet, hogy nézz szembe önmagaddal és saját magadnak se hazudjál!

Mondod, hogy az Úr betölti minden szükségemet, áldott vagyok, gazdag vagyok. De nem tudod kifizetni a lakásod számláit, nem tudod elvinni az autódat műszakira, ha nem tudod a gyermekeidet ruháztatni, és etetni, akkor nem vagy eléggé gazdag.

Nem mondom azt, hogy ne vallj meg magadról jó dolgokat, csak nézz szembe önmagaddal őszintén, és tudd meg azt, hogy te most hol vagy! Helyesen nézd saját magadat! Az Ige felszólít minket arra, hogy ne fuvalkodjunk fel, ne legyünk kevélyek, és ne gondoljunk magunkról túl sokat.

Az Ige ezt úgy mondja, hogy ne gondolj magadról többet, mint ami vagy valójában. Nem mondja az Ige azt, hogy nem gondolhatsz magadról sokat. Sokat gondolhatsz magadról, ha sok vagy valójában. De ezzel ne kevélykedjél! Ne gondolj magadról többet, mint ami vagy! De ehhez neked látnod kell azt, hogy ki vagy, és hol vagy. Hol állsz a hitben, hol állsz a szeretetben.

Neked *őszintének* kell lenned saját magaddal, és nem szabad, hogy becsapjad saját magadat, mert egy kínlás lesz a hitélet. Őszinte legyél, Isten ismer téged! Nem kell benyomást gyakorolnod senkire, hogy ó, én milyen hitben állok, pásztor! Nekem nem kell ezt bizonyítanod, ez a te személyes dolgod.

Ha valaki jön hozzám és segítséget kér, akkor igyekszem kideríteni a beszélgetés alatt, hogy valóban hol áll ő, mert annyira tudjuk magunkat többnek mutatni, mint amik vagyunk valójában. Egyikőtök sem mondhatná azt, hogy soha ez veled még nem fordult elő, hogy ne akartál volna hatást gyakorolni valakire.

Mert mindannyian az első randin szépen fésülködtünk, és megfürödtünk, és fogat mostunk, és szép új ruhát vettünk fel, hogy mutassuk magunkat olyannak,ilyenek lehet, hogy nem vagyunk valójában. Mindnyájunkkal ez megesett.

De hogy ne vicceljem el a dolgot, néha nem baj, ha szánsz időt arra, hogy egy kis önismeretet gyakorolsz magaddal szemben. Erre tökéletesen megfelelő az, ha lemondasz egy-két dologról, amit kedvelsz és szeretsz, egy-két napig, vagy akár egy hétig, azonnal a felszínre fog jönni az, hogy te mennyire *testi* vagy. Azonnal a felszínre fog jönni az, hogy mennyire *uralt* téged az a dolog, amit most elengedtél, letettél magadról.

Menj haza – csak példákat, tippeteket adok – és egy hétig ne kapcsolj be a televíziót! Ez felszínre fogja hozni a te testiségedet, mert lehet, hogy ez fizikai értelemben fog fájdalmat

okozni neked. Menj haza, és egy hétig semmi felől ne aggódjál! Egy bizonyos fajta böjt ez, *böjttöltetsz* bizonyos fajta *gondolatokat*, hogy nem gondolsz arra, hanem valami másra gondolsz.

Menj haza, és egy hétig ne lépj fel a facebookra, és ne nézz meg rajta semmit! Ez felszínre fogja hozni benned azt, hogy ez *mennyire ural* téged, és hogy milyen nagy kívánság, milyen nagy vágy van benned afelé, amit rendszeresen csinálsz a hétköznapjaidban. Semmi baj azzal, ha tévét nézel, ha facebookon vagy, vagy szeretsz horgászni, vagy vadászni, vagy focizni.

Semmi baj ezekkel a hobbikkal meg dolgokkal, hogyha azok nem uralnak téged. Ha bármikor azt tudod mondani, hogy nem! Mert ha azok *uralnak* téged, akkor az neked a *bálványod*. Akár a saját gyermeked lehet a te bálványod. A saját gyermeked is lehet, aki előrébb van nálad, mint Isten.

Voltál-e már úgy, hogy a bajok csőstől jöttek? Ajjaj, hallom néhányatoktól. Kár, hogy az internet élő adásában ez most nem hallatszódott be, mert halkán mondtad. Bizonyára, akik most élőben hallgatnak vagy látnak bennünket, ugyanúgy emberek, mint ahogy te és én.

Amikor a *pusztaságban* vagyunk, akkor néha úgy érezzük, hogy ez a pusztaságnak a pusztasága. Ez mindennél *szárazabb* és mindennél nehezebb, és bizony ilyenkor, amikor ilyesmit tapasztalsz, akkor a sátán megpróbál téged *kimeríteni*, megpróbál téged gyötörni.

És bizonyára vagytok egy páran, akik úgy jöttetek ide, hogy igen, én pont ebben a cipőben járok. Én pont abban az állapotban vagyok, hogy teljesen le vagyok merülve, teljesen el vagyok csüggedve, teljes keserűség van rajtam és bennem.

Ez a mai alkalom kell, hogy adjon neked valamit. Neked tudnod kell, hogy *ki vagy te Krisztusban!* Tudd, hogy nem állhatsz meg a pusztán átvezető úton, tudd, hogy neked *tovább kell menned!* Nem adom fel, és *nagyobb*, aki bennem van, mert én már *megnyertem* a háborút és győztes vagyok, és az Isten az én oldalamon áll! Neked ezt tudnod kell. Tudnod kell!

Bárcsak lenne egy győztes élet, amiben élhetek! Bárcsak lenne valami szép dolog az életemben! Hogyha valaki így beszél, és ha valaki így gondolkozik, akkor még nem ismeri azt, hogy Isten *mennyire szereti* őt.

Ilyenkor mindig eszembe jut az, amikor *együtt imádjuk* és együtt dicsérjük az Urat, és látok embereket, akik igazán hálás szívvel állnak az Úr előtt, és valóban *Őreá figyelnek*, és valóban imádják Őt.

És látok embereket – mikor itt vagyok elől, veletek szemben –, akik nem tudják azt, hogy Jézus mit tett értünk. Ez annyira visszatükröződik az arcukról. Máshogy fogalmazok: ez annyira visszatükröződik az arcodról! Mert amikor megismered az Igét, amikor megismered azt, hogy Jézus *mit tett érted*, ez az, ami a *hálát gerjeszti* a szívedben. Ez az.

Tehát minél többet tudsz arról, hogy Jézus mit tett érted és mennyire szeret téged, annál hálásabb vagy, annál inkább akarod imádni, és szereted Őt. Ezért, amikor látok embereket, akik *nem imádó szívvel* vannak a gyülekezetben, akkor tudom, hogy *ők nem tudják* azt, hogy Isten mennyire szereti őket.

Ezért szívem vágya az mindenekelőtt, mindenkor, hogy elmondjam: az, hogy *Isten szeret* téged, nem egy közhely, hanem ez a keresztény életünknek a sava-borsa, a lényege, az alapja. Sok ilyen van, hogy *Ő meghalt és feltámadt*, hogy megigazított bennünket, de mindezt az *Ő szeretete*, az *Ő szerelme* motiválta.

Ha ezt tudod, így tudsz *keresztülmenni* a pusztaságon. Ha nem tudod, akkor úgy fogsz viselkedni, mint a zsidók, amikor negyven évig kerülgették azokat a bizonyos hegyeket. Mert morgolódtak, mert panaszkodtak, nem vállalták a felelősséget a saját dolgaikért, nem voltak hajlandók szembe nézni saját magukkal. Nem tartottak önvizsgálatot, nem nézték meg azt, hogy nekik mi a felelősségük, nekik mit kell tenniük.

Nem néztek Jézusra, hanem csak arra néztek, ami éppen akkor körülöttük volt. Éhes vagyok, szomjas vagyok, melegem van, vagy fázom. Most van ruha, most nincs ruha. Mindig a probléma. És mindig a másik volt a felelős, vagy Mózes, vagy Áron, vagy valaki más.

A gondolkodásmódjuk, a hozzáállásuk, a mentalitásuk tartotta őket ott a pusztaságban, pedig tudjuk az Igéből, hogy tizenkét nap lett volna az út még a többmilliós embertömegnek is átjutni Egyiptomból az ígéret földjére.

Ha láttál már térképet, és láttad Észak-kelet Afrikát, és Európa, Ázsia délnyugati részét, akkor tudod, hogy hol helyezkedik el Egyiptom és hol Izrael, hogy milyen úton lehet odamenni. Tudod azt, hogy arról a helyről, ahol rabszolga vagy, arra a helyre, ahol bőség van és teljes ellátás, a *pusztaságon keresztül vezet az út*.

Isten keresztül akar vezetni téged ezen, mert ezen a helyen *megtanulhatsz* dolgokat. Megtanulhatod azt, hogy szellemi ember legyél, ne pedig testi. Megtanulhatod azt, amit a tanítványok Jézussal együtt járva nem tanulhattak meg.

Odavittek egyszer Jézushoz egy ördögös fiút – emlékszel a történetre? Odavittek a tanítványokhoz egy ördögös fiút, és ők nem tudtak vele mit kezdeni, mert az az ördögös fiú habzó szájjal, önmagát a földön csapkodva jobbra-balra olyan tüneteket produkált, ami olyan hatással volt a tanítványokra, hogy nem tudták ezt kezelni.

És Jézus feltette a kérdést, hogy meddig szenvedlek még titeket? Ő parancsolt, a fiú megszabadult, és azt mondta ezután Jézus, hogy ez a fajta nem űzhető ki, csak imádsággal és böjtölés által. Ebből az Igéből liturgiákat és téveszméket hoztak az emberek elő, hogy vannak olyan bizonyos démonok és olyan nehézségek, amiket csak böjtöléssel lehet kiűzni. Ha semmi sem segít, akkor böjtölsz, és az majd megoldja a helyzetet. Hát nem!

Minden démonnak *Jézus nevére* meg kell hajolnia első alkalommal! Jézus valóban ezt mondta, de miért mondta ezt? Azért, mert bizonyította ezzel ott előttük, hogy mivel Ő böjtölő és imádkozó életet él, Ő *szellemi ember* volt, és valóban tudta a hatalmát gyakorolni, mert *nem a láthatók* irányították Őt, hanem az, amit Istentől hallott, és amit Isten mondott.

Ilyen állapotban, ilyen szellemi *erővel felruházva* akkor tudsz járni, élni és szolgálni, ha a *testedet alávetettségben* tartod, és a szellemi embered felülemelkedik. Ebben segít neked az imádság és a böjt, mert amikor elkezdesz böjtölni vagy imádkozni, akkor a tested kiabál, és valami egészen mást akar.

A *böjtöt* ne úgy képzeld el, hogy az másról sem szól, csak valami angyali jelenések és fények, és dicsőség. Nem, a böjt egy szenvedés a tested számára. A testednek egy kínlás, de itt megtanulhatod, hogy milyen vagy valójában. Nem muszáj ételt kihagynod – azt is megteheted, hogy étkezést kihagysz –, böjtöltesd a szemeidet és az érzelmeidet, a lelkedet!

Nem kapcsolod be a tévét egy hétig, nem mész el horgászni egy hétig. Valakinek ez nem kísértés, de valakinek igen. Egy hétig ne aggódjál semmin! Egy hétig ne arra gondold, hogy legyen már férjem! Csak lenne már férjem – egy hétig ne erre gondold, kedves fiatal hölgy! És kedves férfiak, akik feleséget szeretnének, egy hétig ne erre gondold, hogy bárcsak jönne már az igazi, bárcsak találkoznék azzal a lánnyal!

Miért ez van a központi gondolkodásmódodban? Nem baj, ha gondolsz erre és vágyakozol rá, ne érts félre, csak ha ez *teljesen leural* téged, akkor testivé válhatsz. A testiség, a hústestben való élet egy gondolkodásmód, egy mentalitásforma. Az a hústest-mentalitás.

Akkor tudsz gyorsan és könnyen *kijönni* a pusztaságból, ha *szellemi emberré válsz*, ezt pedig úgy tudod elérni, hogy szembenézel önmagaddal, azt teszed, amit Isten mond, meghallod, amit Isten mond, nem mások véleményére figyelsz.

Azt gondolják az emberek, hogy bármiben lehet hinni, ott van az Igében, hihetek benne. Természetesen, hogy az Ige mindenki számára van, és hihetsz benne, de nem biztos, hogy neked *úgy kell hinned* benne, mint ahogy nekem, vagy, ahogy a bibliai időkben azoknak az embereknek, akiknek az úgy abban a formában működött.

A te *hited alapja* az egy dolog lehet, semmi más: az, amit Isten mondott *neked!* Semmi más nem elegendő alap, és nem jó alap arra, hogy higgyél benne, csak az, amit Isten neked mondott. Ez lehet helyes és jó bibliai alapja a te hitednek. Mire gondolok?

Arra, hogy van a Bibliában történet arról, amikor valaki úgy gyógyult meg, hogy el kellett neki mennie a Jordánhoz és ott meg kellett fürödni. Ott van a Bibliában? Mondhatnád azt, hogy én is hiszek ebben? Miért ne hihetnénk, hisz ott van a bibliai példa.

Én is elmegyek akkor, váltok repülőjegyet, elmegyek és megfürdök a Jordánban, hiszek ebben. Higgyél velem együtt. Ez bibliai példa, nem? De Isten ezt *kinek* mondta? Annak az illetőnek, akinek ezt szánta.

Más ezernyi példát lehetne itt hozni. Ott van a vak története. Jézus sarat csinált az Ő nyálából, bekente a vak szemét, és mondta neki, hogy menj és mosd meg a szemeidet. Ha gyengék a szemeid, akkor azt gondolhatod, hogy én is hihetek ebben. Összekenem magam, megmosom magam, ez egy bibliai út arra, hogy meggyógyuljak.

Nem, mert ezt Isten neked nem mondta. Abban lehet hited, amit Isten *neked mondott*. Valakinek Isten azt mondja – és hiszem, hogy így van –, hogy *menj el* az orvoshoz és operáltasd meg magad, és én veled leszek, és az orvossal leszek, és te felépülsz, és élsz még évtizedeket. Az illető így tud benne hinni, mert Istentől hallotta, és így rendben lesznek a dolgok.

Valakinek Isten azt mondja, hogy *ne menj* az orvoshoz, mert ha megműt, akkor neked véged van. Olyan furcsán néztek rám! Hagin könyvét olvastátok mindannyian, ha olvastátok, akkor tudjátok, hogy ő is szembesült ezzel, amikor az Úr azt mondta neki, hogy a feleségét Orethát vigye el és műttesse meg, különben meg fog halni. Ezért ez egy megfelelő alap volt neki, hogy higgyen ebben, és valóban utána még nagyon sokáig élt a felesége.

Csak azért, mert elajándékoztam az autómat, és ezért kaptam ajándékba egy autót a vetés aratás szellemi törvénye szerint, egy jobbat, egy szebbet, egy kiválóbbat, az nem jelenti azt, hogy te is hihetsz abban, hogy ha te is elajándékozod az autódat, akkor te is fogsz kapni egyet. Ugyanez a cipővel, a családi házaddal, a munkahelyed otthagásával, bármivel kapcsolatban is igaz. Abban hihetsz, amit Isten *neked mondott*.

Ott van a Bibliában, hogy Jézus sebeivel gyógyultatok meg. Az Ő sebei által gyógyultatok meg. Ez ott van a Bibliában? Tudod, mire van szükséged? Hogy Isten ezt neked mondja. Erre van szükséged, Isten ezt *neked mondja*. Nem csak úgy mindenkinek mondja, és ez itt van, és ez az igazság, hanem Isten ezt neked mondja. *Hallanod kell Tőle!*

Amikor hallasz Tőle és *megcselekszed*, az valami jó dolgot fog előhozni az életedben. Ott vagyunk a pusztaságban, ott vagyunk a nehézségben, hogyan jövünk ki onnan? Halld meg Isten

hangját! Tehát ha valaki ugyanabban a helyzetben valamit tett és neki az működött, nem biztos, hogy neked is működik hasonló helyzetben.

Így *jöhetsz ki* a pusztaságból: halld meg Isten *hangját*! Halld meg Isten hangját és vizsgálj meg magad! Nem azt mondom, hogy kárhoztasd magad és mindenféleképpen a hibákat keresd magadban. Nem!

Nem, hanem arról beszélek, hogy legyél őszinte saját magaddal, és lásd meg azt, hogyan állsz, és hol állsz, milyen szinten vagy, mert ez neked segíteni fog. Ez csak alázat által működik, semmilyen más úton-módon nem fog működni számodra. Ámen.

Hiszem, hogy tanultatok és kaptatok valamit. Dicsőség Istennek!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.